

Als klein jochie verlangde Tony Fitzjohn al naar avontuur en verre landen.

Foto's: Kay Michalak

De Suzuki Rhino Club ondersteunt het Rhino-project van Tony Fitzjohn in Tanzania. Daar, in het Mkomazi Game Reserve, werkt deze bevlogen man al jaren aan het behoud van het wild en de natuur. Dankzij Tony's inzet zijn in Tanzania inmiddels ook weer zwarte neushoorns te vinden. Een gesprek met een natuurliefhebber in hart en nieren.

Tony Fitzjohn over zijn passie: Werken aan een betere wereld

Tony laat foto's zien van zijn thuisbasis, de hoogvlakte van Mkomazi in Tanzania. Rode aarde, acacia's en doornstruiken domineren deze woeste regio ten zuidoosten van de berg Kilimanjaro. Hier staat zijn boerderij, spelen zijn kinderen met olifanten en verzorgt hij samen met z'n vrouw de dieren en de natuur. Hun vervoermiddelen zijn terreinwagens en een klein vliegtuig, want het gebied is moeilijk begaanbaar. Toch voelt Tony zich er helemaal thuis. De liefde voor avontuur zit er bij hem al van kinds af aan in. "Toen ik als klein jochie *Tarzan* las, dacht ik: ver weg is nog een heel andere wereld, vol kleuren, natuur en wilde dieren. Die wilde ik leren kennen", vertelt hij enthousiast.

Verliefd op Afrika

Na zijn schooltijd verliet Tony zijn thuisland Engeland voor een reis naar de tropen. "Ik kon niet wachten om mijn grenzen te verleggen", zegt hij. "Uiteindelijk kwam ik in Afrika terecht en het landschap was nog mooier dan ik had durven dromen! Het enige wat ik wilde, was daar in de natuur wonen en werken."

In het natuurreservaat Kora in Kenia vond Tony een nieuw thuis. Samen met natuuractivist George Adamson verzorgde hij hier achttien jaar lang dieren als leeuwen en luipaarden. Verder bouwden ze *bushcamps* en wildhutten, legden ze honderden kilometers weg aan door onherbergzaam gebied en maakten ze waterputten. Hun werk was niet zonder gevaar, want in die tijd trokken stropers plunderend door Afrika, op jacht naar ivoor en dierenhuiden. Hierdoor werd de eens zo rijke dierenwereld bijna volledig uitgeroeid. Tony: "Toen ik in Afrika kwam, waren er nog zo'n 65.000 neushoorns; tegen het eind van de jaren tachtig waren er nog maar 2.000 over. En dat allemaal vanwege hun hoorn, waar sommige mensen veel geld voor over hebben. Zo zonde!"

In 1988 begon Tony aan een nieuw avontuur. Inmiddels had hij zijn vrouw Lucy leren kennen

en samen bouwden ze het Mkomazi-natuurpark op. Tony: "Toen we arriveerden, was er alleen maar wildernis. We moesten zelf zorgen voor een huis, waterbronnen, elektriciteit en wegen. De lokale bevolking had ook helemaal niets. Wij voorzagen hen van meubilair voor de school en deelden transistorradio's uit zodat ze eindelijk in contact stonden met de buitenwereld. Kleine dingen, maar de mensen waren er heel blij mee."

Met de wildpopulatie van Mkomazi was het triest gesteld: er was geen enkele neushoorn meer te vinden in het gebied. Gelukkig is de situatie dankzij de inzet van Tony en Lucy sinds 1988 positief veranderd. Door samenwerking met andere wildparken zijn er tegenwoordig ongeveer 3.500 neushoorns in Afrika. Zes daarvan leven in Mkomazi, dat in 2005 officieel tot nationaal park is verklaard.

Tony's ogen stralen als hij vertelt over de laatste ontwikkelingen in 'zijn' park: "Er zijn bij ons inmiddels drie neushoortjes geboren. Zo'n geboorte is altijd heel bijzonder, want de dikhuizen planten zich langzaam voort: een vrouwtje heeft 450 dagen nodig om het jong te voldragen. Daarna voedt ze het nog twee jaar en in die tijd kan ze niet weer zwanger worden. Wij laten de dieren in die periode met rust, dat is het beste."

Steentje bijdragen

Tony gelooft niet dat de natuur alle fouten van de mens uiteindelijk weer kan rechttrekken. "Dat is onzin, verloren leven krijg je niet meer terug. Maar we kunnen wel hard werken om de wereld weer een beetje beter te maken." Daarom is Tony ook zo enthousiast over de hulp die hij krijgt van de Suzuki Rhino Club: "De club geeft iedereen de mogelijkheid om een steentje bij te dragen, op z'n eigen manier. Niet veel mensen zijn namelijk zo gestoord om midden in de bush te gaan wonen, waar je lek wordt geprikt door muggen en je constant verbrandt door de zon – daarom doe ik het maar, haha!"

'Niet iedereen is zo gestoord om midden in de bush te gaan wonen, zoals ik!'

